

Stand til at føre en Undersøgelse saaledes, som jeg ønsker det, og saaledes, som jeg har Mandat fra min Valgkreds til at kræve det overfor de Forhold, der i snævrere Forstand angaa Alberti, har jeg i ikke mindre Grad mine Tvivl angaaende denne Undersøgelses Forløb, for saa vidt den skulde paa en nærgaaende Maade nærme sig det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) og det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg). Det ærede Medlem fra Ringkøbing rejser sig, saa vidt jeg erindrer, flere Gange om Ugen op i denne Sal og siger til os, at han ikke har det mindste imod at faa sine Forhold undersøgte, at han meget gerne vil dette. Jeg vil henstille til det ærede Medlem at høre op med disse Forsikringer. Jeg synes egentlig, det er nok, naar det fra det ærede Medlems Side er sagt een Gang, saa vide vi, hvor vi have det ærede Medlem i denne Sag. Hvis det ærede Medlem derimod vedbliver at gentage denne Forsikring, saa faar man for det første maaske en Smule Mistro til, at det virkelig hænger rigtig sammen med den. For naar Folk i saadanne Forhold ere alt for nidkære til at forsikre, er man ikke alt for tilbøjelig til at tro paa Forsikringen. Men dernæst kunde det ærede Medlem ved disse idelige Forsikringer om, at han ikke har noget imod at lade sine Forhold undersøge, gerne frembringe det Indtryk ude i Landet, at Undersøgelsen beroede paa, om det ærede Medlem vilde eller ikke. Men det skulde det ærede Medlem fra Ringkøbing slet ingen Indfyldelse have paa. Hvis der virkelig er Orden i Tingene her i Landet og ingen Korruption mere, skulde den Undersøgelse gaa sin Gang, hvad enten det ærede Medlem fra Ringkøbing vil eller ikke. Spørgsmaalet er imidlertid, om den vil det. Naturligvis, jeg skal vente med at dømme i den Sag, til der begynder at foreligge nogle Resultater, som man kan dømme paa; men jeg maa sige, at hvad denne Undersøgelse angaar, beroliger det mig ikke stærkt, naar jeg ser, at det ærede Medlem fra Ringkøbing er valgt til Formand for det Parti, paa hvilket den nuværende Regerings hele Liv og Tilværelse bero. Det beroliger mig ikke stærkt, siger jeg. Jeg kunde tænke mig, at hvis den nuværende Regering nærmede sig paa en noget generende Maade til det ærede Medlem fra Ringkøbing med en Undersøgelse angaaende disse Forhold, kunde den højtærede Konseilspræsident en skønne Dag komme til at opdage, at han var

kommen for Skade at save den Gren over, han selv sidder paa. Saa vidt angaaende Undersøgelsen af disse Forhold.

I samme Dage, da vi førte Valgkampagnen i Køgekredsen, modtog vi der nede Meddelelse om det Forslag eller den Henstilling, som fra mit Partis Side her paa Rigsdagen blev rettet til andre Partier her i Salen, en Henstilling om at være medvirkende til en Lovgivning, ved hvilken man drog Omsorg for, at der i Fremtiden ikke skete en uheldig Sammenblanding af Rigsdagsmandater og statslønnede Embeder eller Bestillinger, eller af Ministerstillinger med omfattende private Forretninger, eller af Sammenblanding af Embedsvirksomhed og mange private Forretninger, saaledes som vi her forleden Dag fik oplyst, at det er Tilfældet med Hensyn til den nuværende Statsgældsdirektør. Dette Forslag vakte almindelig Glæde ude i Befolkningen, det vakte ikke blot Glæde hos dem paa min Side, men min Modkandidat forsømte ingen Lejlighed til ved alle vore Møder at fremhæve, hvilket fortræffeligt Forslag det radikale Venstre her havde stillet. Her i Tinget gik det saaledes, at alle erklærede deres Villighed til Medvirkning, men at man var paa det rene med, at dette heldigst burde ordnes som et Regeringsanliggende. Ogsaa Reformpartiet stillede sig overordenligt villigt, ja tilføjede endog saa, at Partiet havde tænkt paa det i Forvejen. Nu er der i og for sig intet deri at undre sig over, thi Partiet har jo haft Anledning nok til at tænke paa det, naar det har skuet omkring i sine egne Forhold og de Forhold, det har været ansvarligt for at skabe her i Landet. Men det forbavtede os alligevel, at den onde Samvittighed allerede paa et saa tidligt Tidspunkt var vaagnet indenfor Partiet. De Udtalelser, der angaaende denne Sag ere fremsatte fra Regeringen, bestaa i et Løfte fra den højtærede Konseilspræsident, som utvivlsomt vil blive opfyldt, men dernæst i nogle Udtalelser fra den højtærede Handelsminister og den højtærede Finansminister. Disse sidste Udtalelser have ikke været mig ganske tilfredsstillende, de have været noget for vage. De højtærede Ministre udtrykte ikke en Tilslutning til denne Tanke af en saa absolut Karakter, som jeg kunde ønske, de havde gjort. Men ogsaa om denne Sag faa vi jo Lejlighed til at tale og handle her i Tinget.

Under den Forhandling, som er ført her inde angaaende de Foranstaltninger, som nu skulle træffes for at genoprejsse den